

इतिहास र परमसम्मान गर्दै अगाडि बढ्ने

निवानो निचिको, अध्यक्ष

१०० औं वार्षिकोत्सवतर्फ नजिकिदा, सबै सदस्यहरू एकजुट भई युवाहरूको बिकासमा आफ्नो ऊर्जा समर्पित गर्ने

नयाँ वर्षको शुभकामना!

यस वर्षलाई ताजा दिमागका साथ ऊर्जावान समर्पणको वर्ष बनाऔं। "नयाँ वर्ष" जापानी भाषा को अक्षर (आत्मा) (काठ), र (आफन्त) को अर्थ लाग्ने अक्षरहरूको संयोजन हो। "आत्मा" ले कठिनाइ र प्रयासलाई जनाउँछ, जबकि अर्को अक्षरले काठ काट्न प्रयोग गरिने ठूलो बन्चरोलाई जनाउँछ। अर्को शब्दमा, यसले काठलाई माया गर्ने र पालनपोषण गर्ने, यसलाई प्रशोधन गर्न कडा परिश्रम गर्ने र नयाँ कुरा सिर्जना गर्न प्रयोग गर्ने प्रतिनिधित्व गर्दछ।

मानव संसारमा लागू गर्दा, यसको अर्थ हाम्रा पुर्खाहरूले बनाएको इतिहास र परम्पराहरूबाट सिक्ने र सम्मान गर्ने हो, जबकि आधुनिक युगको लागि उपयुक्त रचनात्मकतालाई प्रयोग गर्ने र नयाँ कुरा निर्माण गर्न सक्ने प्रयास गर्ने हो।

यस वर्ष हामी सँगै अगाडि बढ्दै जाँदा नयावर्षको अक्षरमा

भएको महत्त्वपूर्ण अर्थलाई गहिरो रूपमा विचार गरौं।

मैले "रेड्वाको ८ औं वर्षको नीति" लाई निम्नानुसार रूपरेखा दिएको छु:

गत वर्ष, जापानले शोवा युगको १०० औं वर्ष मनाएको भनिएको थियो। १९३८ मा स्थापित (शोवा १३), हाम्रो संघले १२ वर्षमा, २०३८ मा (रेड्वा २०) आफ्नो १०० औं वार्षिकोत्सव

मनाउनेछ।

यसलाई ध्यानमा राख्दै, यस वर्ष पनि, हामी हाम्रो विश्वासको जीवनमा हरेक दिन उत्साहजनक र सहयोगी रूपमा काम गरिरहनेछौं, भविष्यको लागि मानवताकोलागी जिम्मेवार बन्ने बालबालिका र युवाहरूलाई कसरी मार्गदर्शन गर्न सक्छौं, हामी कसरी उनीहरूको चरित्रलाई आकार दिन सक्छौं, हामी कसरी हाम्रा घरहरूमा व्यवस्था ल्याउन सक्छौं, र हामी कसरी जापानको परम्परालाई उत्तराधिकारी बनाउन सक्छौं र एक महान राष्ट्र निर्माण गर्न सक्छौं भन्ने बारेमा सोच्दै जानु पर्नेछ।

२०१८ मा, हाम्रो संघको ८० औं वार्षिकोत्सवको अवसरमा, मैले भनेको थिएँ कि, आगामी १०० औं वार्षिकोत्सवको प्रतिक्रियामा, हाम्रो महत्त्वपूर्ण कर्तव्य भनेको मानिसहरूलाई रोप्ने (पालनपोषण गर्ने) आधारभूत अभियानमा हाम्रा सबै प्रयासहरू समर्पित गर्नु हो।

मानवताको भविष्य (बोधिसत्व मार्ग) को प्रतिनिधित्व गर्ने बालबालिका र युवाहरूलाई कसरी मार्गदर्शन गर्ने र उनीहरूको चरित्र विकासलाई प्रवर्द्धन गर्ने भन्ने मुद्दा हाम्रो संघको लागि मात्र नभई समग्र समाजको लागि सर्वोच्च प्राथमिकता दिनुपर्छ।

तपाईंलाई थाहा भएकै कुरा हो, हाम्रो संघको आधारभूत नीति “साईका” (घरलाई व्यवस्थित राख्ने) हो। यो किनभने घर चरित्र विकासको लागि आधारभूत प्रशिक्षण स्थल हो।

गोहोनजेन मूर्ति वरिपरि केन्द्रित जीवन बिताउने र सधैं हर्षित, दयालु र न्यानो शब्द र कार्यहरूको बारेमा सचेत रहने अभिभावकहरूले आफ्ना बच्चाहरूको चरित्र विकासमा निर्णायक प्रभाव पार्छन्।

विशेष महत्त्व बाल्यकालदेखि नै संलग्नता हो, अर्को शब्दमा, घरमा गरिने शिक्षा धेरै महत्त्वपूर्ण हुन्छ।

शिची-गो-सानलाई (सात, पाँच र तीन वर्षका बालककोनिमित्त गरिने) परम्परागत जापानी पर्वको रूपमा चिनिन्छ, तर सात, पाँच र तीन वर्षको उमेरले स्कूलमा प्रवेश गर्नु अघि घरको शिक्षा सबैभन्दा आवश्यक पर्ने अवधिलाई प्रतिनिधित्व गर्छ भनिन्छ।

दस वर्षको उमेरदेखि तेह्र वा चौध वर्षको उमेरसम्म दिमाग सबैभन्दा शुद्ध र सबैभन्दा सतर्क हुन्छ। नौ र दश वर्षको बीचमा दृष्टि सबैभन्दा राम्रो हुन्छ, त्यो उमेर जब बच्चाहरूलाई प्रायः “आँखामा दूर

दृष्टि हुन्छ” भनेर वर्णन गरिन्छ। एघार वा बाह्र वर्षको उमेरमा कल्पनाशक्ति, सहयोगी क्षमता र स्मरणशक्ति सबैभन्दा बलियो हुन्छ, र बच्चाहरू पन्ध्र वा सोह्र वर्षको उमेरमा पूर्ण हुन्छन्।

हामीले यो कुरा बिर्सनु हुँदैन कि यदि यी महत्त्वपूर्ण अवधिहरूमा घरको शिक्षा पर्याप्त रूपमा प्रदान गरिएन र हामी पूर्ण रूपमा स्कूल शिक्षामा मात्र भर पर्छौं भने, हामी युवाहरूलाई पूर्ण रूपमा विकास गर्ने आशा गर्न सक्दैनौं। बालबालिका र युवाहरूलाई वरपरका विभिन्न सामाजिक मुद्दाहरू अन्ततः आमाबाबुको

संस्थाको जन्मस्थल, तालिम हलको वेदीको अगाडि। तालिम हल डिसेम्बर २८, १९४८ मा निर्माण भएको थियो र १९६४ मा क्याथेड्रल निर्माण नभएसम्म धार्मिक संस्थाको मुख्यालयको रूपमा काम गर्‍यो। १९९४ मा क्याथेड्रलको निर्माणको ३० औं वार्षिकोत्सवमा यसको नाम परिवर्तन गरेर हालको नाम राखे पनि, सदस्यहरूले अझै पनि यसलाई “पूर्व मुख्यालय” भनेर सम्बोधन गर्छन् र यो आध्यात्मिक शरणस्थानको स्थान बनेको छ। २०११ को ग्रेट इस्ट जापान भूकम्प पछि, भूकम्प प्रतिरोध सुदृढीकरण कार्य गरिएको थियो। त्यस समयमा, उपासकहरूलाई पहिलेको प्रशिक्षणको वातावरण अनुभव गर्न अनुमति दिने आशामा, संस्थापक निवानो निक्को द्वारा हस्तलिखित र १९६३ मा क्याथेड्रलको इजुडेन हलमा राखिएको “ग्रेट मण्डला” को प्रतिकृति वेदीको अगाडि राखिएको थियो।

जागरूकता, जिम्मेवारी र कार्यहरूमा निर्भर गर्दछन् भन्दा फरक नपर्ला ।

कसैले एक पटक भनेका थिए, "युवाहरूको शिक्षामा राजनीति र अर्थशास्त्रको अस्तित्व हुन्छ।" अर्को शब्दमा, वयस्कहरूले युवाहरूको स्वस्थ विकासको लागि अनुकूल समाज सिर्जना गर्नुपर्छ।

युवाहरूले आफ्नो देशमा गर्वका साथ बाँच्नु अत्यन्त महत्त्वपूर्ण छ। यदि तिनीहरूले आफ्नो देशको कदर र सम्मान गर्न सक्छन् भने, युवाहरूको विकास स्वाभाविक रूपमा अगाडि बढ्नेछ।

विशेष गरी, जापान सबैभन्दा पुरानो इतिहास र परम्परा भएको देशहरू मध्ये एक हो। संसारमा अतुलनीय सम्राट र शाही साशन, जसको नेतृत्वमा, यसको स्थापनादेखि आजसम्म, मानिसहरू सद्भावमा बसेका छन् र समृद्ध आध्यात्मिक संस्कृति निर्माण गरेका छन्।

प्राचीन समयमा, जापानले आफ्नो देशलाई "यामातो" नाम दिएको थियो, र "महान शान्ति" र "महान सद्भाव" को भावनालाई आफ्नो राष्ट्रिय आदर्शको रूपमा निरन्तर कायम राखेको छ।

राजकुमार शोतोकुले सत्र धारा संविधानको धारा १ मा "सबैभन्दा मूल्यवान चीजको रूपमा सद्भाव" शब्दहरू समावेश गरेका थिए।

"मानिसहरूलाई रोप्ने" दृष्टिकोणबाट शान्ति र सद्भावको कदर गर्ने र एक महान राष्ट्र निर्माण गर्ने जापानको परम्परालाई अगाडि बढाउनु अत्यन्त महत्त्वपूर्ण छ।

अबको १२ वर्षमा हाम्रो १०० औं वार्षिकोत्सव मनाउने लक्ष्यका साथ, म चाहन्छु कि सबै सदस्यहरू एकसाथ आएर बालबालिका र युवाहरूलाई आफ्नै तरिकाले पालनपोषण गर्न सक्दो प्रयास गरून्।

कृतज्ञता र जीवनमा उद्देश्यको भावनाका साथ बोधिसत्व मार्गमा हिंड्नु बुद्धको सबैभन्दा ठूलो कामना

गत वर्ष, म ८८ वर्षको भएँ, वा परम्परागत जापानी उमेर गणना अनुसार "बेइजु" (८८ औं जन्मदिन)। मार्च २० देखि सुरु हुँदै,

हाम्रो संघले दाइसेदो हलमा कुल आठ कार्यक्रम आयोजना गरी मनाएको छ।

ती कार्यक्रममा, जब मैले कुनै सदस्यले "म कोसेई-काईमा सामेल भएकोमा धेरै खुसी छु" भनेको सुन्थेँ, म साँच्चै उत्साहित महसुस गर्थेँ। यसले मलाई कोसेई सदस्यको रूपमा हामी सबै कसरी चरणबद्ध रूपमा बढ्दै गइरहेका छौं भन्ने महसुस गरायो। सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण कुरा, मलाई देशभरका आफन्तहरू उत्सव मनाउन भेला भएको जस्तो महसुस भयो, र मेरो हृदय भावनाले भरिएको थियो। सबैलाई धन्यवाद।

अपवाद बिना सबै मानिसहरू बूढो हुन्छन्। त्यो प्रकृतिको नियम हो। तर पनि, धेरै मानिसहरू बुढ्यौली मन पराउँदैनन् र यसबाट टाढा रहन खोज्छन्। यद्यपि, भनिन्छ कि जबसम्म तपाईंलाई बुढ्यौली मन पर्दैन, तपाईं अझै पनि अपरिपक्व हुनुहुन्छ।

बुढ्यौली भनेको केवल बूढो हुने प्रक्रिया मात्र होइन। यो अनुभव बटुल्ने, गहिरो चिन्तन गर्ने र आफ्नो चरित्रलाई परिपूर्ण बनाउन प्रयास गर्ने प्रक्रिया हो, र हामीलाई सिकाइएको छ कि यो मानिसको वास्तविक प्रकृति हो, जसमा अर्थ र गर्वको गहिरो भावना महसुस हुन्छ।

पक्कै पनि, कुनै पनि कुरामा "यो पूर्णता हो" भन्ने कुनै कुरा हुँदैन। त्यसकारण, हामीले सधैं सिक्न जारी राख्नुपर्छ र मानवको

रूपमा आफूलाई सुधार गर्न प्रयास गर्नुपर्छ। मियाजावा केन्जीले यसको बारेमा भने, "अनन्त अपूर्णता पूर्णता हो।" हामीले सजिलैसँग केहि बुझेका छौं भनेर मान्नु हुँदैन, बरु यसको खोजीमा हाम्रो जीवन बिताउनु पर्छ।

पछाडि फर्केर हेर्दा, म पनि सानो छँदा कोसेई-काईको उपदेश विरुद्धमा विद्रोह गरेको थिएँ। तर, मैले अनुभव गर्दै जाँदा र धेरै कुरा सिक्दै जाँदा, मैले बुझले हामीलाई बताउन चाहनुभएको भावनालाई स्पष्ट रूपमा बुझ्न थालें। र म ठूलो हुँदै जाँदा, मैले मेरो आफ्नै शरीर र मेरो आफ्नै हृदयमा बुद्धका शिक्षाहरू साँच्चै अनुभव गर्न थालेको छु। धम्मपदमा एउटा महत्त्वपूर्ण अंश छ जुन तपाईंहरूलाई पहिले नै थाहा हुनुपर्छ:

"मानव जीवन प्राप्त गर्न कठिन र अन्ततः मर्नेछौं, अहिले जीवित हुनु आशिर्वाद हो। साँचो शिक्षाहरू सुन्न गाह्रो, बुद्धको संसारमा जन्मनु आशिर्वाद हो।"

आधुनिक शब्दहरूमा, यसको अर्थ हो, "मानिसको लागि जीवन प्राप्त गर्न गाह्रो छ, र मर्ने भाग्य भएको व्यक्तिको लागि अहिले यहाँ जीवित हुनु दुर्लभ कुरा हो। यदि कसैले जीवन पायो भने पनि, तिनीहरूको जीवनकालमा साँचो उपदेश पाउनु दुर्लभ छ र बुद्धले भरिएको पृथ्वीमा जन्मनु झन दुर्लभ छ।"

मलाई लाग्छ कि यी केही शब्दहरूमा बुद्धका शिक्षाहरू सबै छन् भनेर।

हाम्रो जीवन कति रहस्यमय, बहुमूल्य र कृतज्ञ छ। र बौद्ध धर्मको उपदेश पाउनु कति दुर्लभ छ। यसबारे सचेत हुनुले हाम्रो जीवनको उद्देश्यको सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण खोजमा पुऱ्याउँछ।

गुनासोको जीवन बिताउनुको सट्टा, मलाई विश्वास छ कि बौद्ध धर्म स्वीकार गर्नु र विश्वासको जीवन बिताउनु भनेको हामीलाई दिइएको जीवनको लागि कृतज्ञ हुनु र खुशीसाथ बाँच्नु हो। अवश्य पनि, जीवन विभिन्न चिन्ता र पीडाहरूसँगसँगै हुन्छ। तर, जब तपाईंले यो क्षणमा तपाईंलाई कति आशिर्वाद दिइएको छ भन्ने महसुस गर्नुहुन्छ, तपाईं अगाडि बढ्न र हार नमानीकन जीवन बिताउन उत्प्रेरित महसुस गर्नुहुन्छ, त्यो बेलामा तपाईंले पहिले असुविधाजनक ठान्नुहुने घटनाहरूमा पनि कृतज्ञता पाउन थाल्नुहुनेछ।

यसबाहेक, हामी सबैलाई सिकाइएको छ कि हामीसँग बुद्ध प्रकृति छ, र हामीसँग सत्य र बौद्ध धर्म चिन्ने क्षमता, साथै आफैमा समस्याहरू समाधान गर्ने शक्ति छ।

त्यसैले बौद्धको रूपमा "म पर्याप्त राम्रो छैन" वा "म यो गर्न सकिदैन" भन्नुको सट्टा, खुशी जीवन बिताउने सुरुवात बिन्दु भनेको बुद्धका शिक्षाहरूलाई नम्रतापूर्वक स्वीकार गर्नु र अभ्यास गर्नु हो।

म हात र खुट्टा चलाउन सक्छु, र म सास फेर्न, बोल्न र खान सक्छु। तर जीवनको लागि आवश्यक हावा र पानी मेरो आफ्नै सिर्जना होइन; तिनीहरू प्रकृतिका उपहार हुन्। र धेरै मानिसहरूले मलाई सहयोग गर्ने गर्छन्। हाम्रो दैनिक जीवनमा सबै चीजहरूको लागि कृतज्ञ हुन सक्षम व्यक्ति हुनु वास्तवमा सबैभन्दा ठूलो खुशी प्राप्त गर्नु हो। मानवको रूपमा जीवनको आशीर्वाद पाएपछि, हामीलाई स्वर्ग र पृथ्वीका सबै चीजहरूले सहयोग गरी जीवित राख्छन्। यसको लागि कृतज्ञ हुनु, जीवनमा अर्थ खोज्नु, र बोधिसत्व मार्गमा हिँड्नु - यो नै बुद्धको सबैभन्दा ठूलो इच्छा थियो र ८९ वर्षको उमेरमा मैले फेरि एक पटक यी कुरालाई साँच्चै बुझेको छु। यदि हामीले यसलाई हाम्रो हृदयमा गहिरो रूपमा कुँद्रे सक्थौं भने, सबै सदस्यहरूसँग मिलेर हाम्रो जीवन निश्चित रूपमा साँच्चै अर्थपूर्ण बन्नेछ।

दुई वर्षमा, हाम्रो संस्थाले आफ्नो ९० औं वार्षिकोत्सव मनाउनेछ, र अबको १२ वर्ष पछि, २०३८ मा, हामी हाम्रो स्थापनाको १०० औं वार्षिकोत्सव मनाउनेछौं।

आस्थाको हाम्रो जीवन मार्फत, साइका भनीने परिवार ब्यबस्थापनद्वारा साना बालबालिका र युवाहरूको चरित्र विकास र जापानको परम्परालाई उत्तराधिकार दिने शान्तिपूर्ण राष्ट्रको निर्माणलाई निरन्तर अगाडि बढाउने ठूलो छ।

